

Sygn. akt V CSK 37/16

POSTANOWIENIE

Dnia 23 czerwca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z powództwa P. Spółka z o.o. Spółki Komandytowo-Akcyjnej w W.
przeciwko Z. K.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 23 czerwca 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach
z dnia 23 lipca 2015 r., sygn. akt V ACa 692/14,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest środkiem zaskarżenia o charakterze szczególnym, co potwierdza przepis art. 398¹ § 1 i § 2 k.p.c. oraz reprezentatywne piśmiennictwo.

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, gdy w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, a ponadto gdy zachodzi nieważność postępowania lub gdy skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Przytoczone przesłanki ustawowe stanowią więc obligatoryjny i nieodzowny element oceny w tym stadium postępowania kasacyjnego. Badanie pierwszej z tych przesłanek na podstawie i w zakresie, przedstawionego w skardze kasacyjnej na s. 5-9 uzasadnienia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania doprowadziło Sąd

Najwyższy do konkluzji, że w sprawie nie wystąpiła przesłanka wymieniona w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Wystąpienia istotnych zagadnień prawnych nie dowodzi sformułowanie na s. 5 trzech rozbudowanych pytań, rozwiniętych argumentacją na s. 5-9 skargi, zważywszy, że problematyka obejmująca materię tych pytań jest już dostatecznie rozważona także w judykatach powołanych przez stronę skarżącą w uzasadnieniu wniosku.

Wobec powyższego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, działając na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.